

પલાશ

શ્રી જ્યોતસ્યંદ મેધાવી
જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન
સુરેન્દ્રનગર

૧૫ જાન્યુઆરી ૨૦૦૩

અંક : ૫

વર્ષ : ૧

નંની : એન. જે. મકવાડા
સહ નંની : સી. ટી. હુરીયા
સંપાદક : ડાયેટ પરિવાર, સુરેન્દ્રનગર
તકનિક : ડૉ. કૃ. જોસાઈ

સારસ્વત ભાઈ - બહેન.

જાવા વર્ષના નવલા પ્રભાતે સર્વને શુલેચ્છાઓ, જિંદગીમાં પ્રત્યેક પ્રભાત સર્વ જીવોને માટે શુભદાયક નીવડે તેવી શુભકામનાઓ.

સર્જકોને

- > શિક્ષકોને પ્રેરણાદારી, વર્જ શિક્ષણ કાર્યમાં ઉપયોગી બને તેવા મૌલિક, સરળ ભાષામાં અભ્યાસપૂર્વી, અનુભવજન્ય, ટૂંકા લેખો આવકાય છે.
- > બાળક, શાળા કે શિક્ષણ કેન્દ્રી વાર્તાઓ - બાળ કાલ્યો, પ્રસંગકથા-ઘટનાઓ, સ્થાનિક પર્યાવરણને અનુરૂપ લેખો આવકાય છે.
- > અન્યત્ર પ્રગત થયેલ કૃતિને મોકલવી.
- > લેખ પ્રકાશન અંગે પત્ર વ્યવહાર ન કરવો.
- > સામાચિકમાં પ્રસ્તિથ થતા વિચાર સાથે તંત્રી સહભાત છે તેમ માનવું નહીં.

HAPPY NEW YEAR
2003

પત્ર વ્યવહારનું સરનામું.

પ્રતિ,
તંત્રીશ્રી(પલાશ)
જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન,
શ્રી સ્વામિનારાયણ ગુજરુણની સ્થાન,
સુરેન્દ્રનગર - ૩૬૩ ૦૦૧
ફોન / ફેક્સ : (૦૨૭૫૨)૨૩૧૭૦
E-Mail : dietsnr@yahoo.co.in.

આપણાને પ્રજ્ઞન થાય છો કે કેરાલા ૧૦૦ ટકા સાકાર કેમ છે ?
તેમાંબે મુખ્ય બાબતો ઘાનાકબ્દ રહી જેના કારણે તે રાજ્ય સંપૂર્ણ
સાકાર છે. પ્રથમ તાંત્રા પ્રાથમિક શાળામાં ફરજ બજાવતા શિક્ષકોની
"નિયમિતતા" અને બીજું ત્યાંનું "P.T.A." સંક્ષેમ, જાળ્યુત અને
કાર્યરત છે. ચાલો આપણે પણ આપણા ગુજરાતને સંપૂર્ણ સાકાર
બનાવીએ. પરંતુ એ ત્યારે જ શક્ય બને જ્યારે આપણે 'નિયમિતતા'
અને "P.T.A." બળવતાર બનાવીએ અને સદા લોકસંપર્કમાં રહીશું તો
આપણે પણ આ પર્દિશામં પોટક્સ મેળવી શરીરનું નેત્રી થાઢાએ.

જાન્યુ. - ફેબ્રુ. માસમાં નિવાસી તાલીમ વર્ગના જ્ઞાન
સત્ત્રમાં જ્ઞાન સમૃદ્ધ બનીએ.

એન. જે. મકવાડા
પ્રાચ્યાર્થ

જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન,
સુરેન્દ્રનગર

સમાધાનમાં ઉત્તમ સુખ રહેલું છું.

પલાશ
૧૫ જાન્યુઆરી ૨૦૦૩

જિલ્લા વિજ્ઞાન મેળો (૨૦૦૨-૨૦૦૩) ઉક્તી નજરે....!

- પીપુષ મહેતા

જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગર પ્રેરિત અને જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન - સુરેન્દ્રનગર દ્વારા આયોજિત જિલ્લા કક્ષાનો વિજ્ઞાન મેળો તા : ૨૬ થી ૨૮ ડિસે. ૨૦૦૨ (ત્રણ દિવસ) દરમ્યાન શ્રી એમ. ટી. દોશી સાર્વજનિક હાઇસ્ક્યુલ - વઢવાણ ખાતે યોજાઈ ગયો. જેનો અહેવાલ અહી રજૂ કરી રહ્યો છું. આ વિજ્ઞાન મેળાના ઉદ્ઘાટન તથા સમાપન કાર્યક્રમમાં ઉપસ્થિત રહેનાર મહાનુભાવો, ભાગ લેનાર શાલાઓની સંખ્યા તથા પ્રાથમિક/માધ્યમિકમાં શ્રેષ્ઠ કૃતિતારીકે પસંદ થયેલ શાલાઓના નામ મૂકવામાં આવ્યાછે.

ઉદ્ઘાટન સમારંભ : (તા : ૨૬ ડિસે. ૨૦૦૨)

અધ્યક્ષશ્રી	:	માન. શ્રી મહીપતભાઈ શાહ (પ્રમુખ, વર્ધમાન ભારતી ટ્રસ્ટ - વઢવાણ)
ઉદ્ઘાટકશ્રી	:	માન. શ્રી ગુણવંતભાઈ રાવલ (સંયુક્ત શિક્ષણ નિયામક (૩.મા.) ગાંધીનગર)
આમન્ત્રિત	:	માન. શ્રી નાગજીભાઈ દેસાઈ (ભાઈ) શિક્ષણવિદ્ય - સુરેન્દ્રનગર.
મુ. મહેમાન	:	માન. શ્રી સંજ્યભાઈ અમરાણી (એડી. કલેક્ટર - સુરેન્દ્રનગર)
અતિથિ વિશેષ	:	માન. શ્રીમતી જ્યોતસનાથેન મ્હકવાણ (પ્રમુખ, નગરપાલિકા - વઢવાણ) શ્રી ટિનેશભાઈ શાહ (મેનેજીં ડીરેક્ટર, પીપલ્સ બેક - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી જશુભાઈ શુક્લ (ચેરમેન, રાજકોટ નાગરીક બેક - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી ભવાનસિંહ મોરી (પથરવરણ પ્રેમી - વઢવાણ)

સમાપન સમારંભ : (તાફ ૨૮ ડિસે. ૨૦૦૨)

અધ્યક્ષશ્રી	:	માન. શ્રી આર. સી. ગોર (અધિક નિયામક, જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગર)
આમન્ત્રિત	:	માન. શ્રી ડૉ. મોતીભાઈ પટેલ (શિક્ષણવિદ્ય - સુરેન્દ્રનગર)
મુ. મહેમાન	:	માન. શ્રી મહેન્દ્રભાઈ સંધ્યી (કારોબારી સંભ્ય, વર્ધમાન ભારતી ટ્રસ્ટ - વઢવાણ)
અતિથિ વિશેષ	:	શ્રી હસમુખભાઈ દેવ (પ્રમુખ, આચાર્ય સંધ્ય - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી કનકસિંહ રાણા (પ્રમુખ, ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષક સંધ્ય - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી છન્દ્રસિંહ રાણા (પ્રમુખ, માધ્યમિક શિક્ષક સંધ્ય - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી ભરતસિંહ રાણા (પ્રમુખ, પ્રાથમિક શિક્ષક સંધ્ય - સુરેન્દ્રનગર) શ્રી વેલાભાઈ અલગોતર (પ્રમુખ, જિલ્લા શૈક્ષણિક સંકલન સભિત - સુરેન્દ્રનગર)

વિજ્ઞાનમેળામાં જિલ્લાના બે શૈક્ષણિક વડા માન. શ્રી સી. એસ. કિશોરી (જિલ્લા શિક્ષણવિકારી - સુરેન્દ્રનગર) અને માન. શ્રી પી. એફ. પારળી (જિલ્લા પ્રાથમિક શિક્ષણવિકારી - સુરેન્દ્રનગર) ઉપસ્થિત રહીને સતત માર્ગદર્શન આપતા રહ્યાં.

- ◆ પ્રાથમિક વિભાગમાં C.R.C કક્ષાએ જિલ્લાની ૮૧૦ શાલાઓ અને અંદાજે ૫,૦૦૦ શિક્ષકો પૈકી મોટી સંખ્યામાં ભાગ લીધો C.R.C કક્ષાએ પસંદ થયેલ શ્રેષ્ઠ કૃતિઓને તાલુકા કક્ષાએ, તાલુકા કક્ષાએ પસંદ થયેલ શ્રેષ્ઠ કૃતિઓને જિલ્લા કક્ષાએ ભાગ લીધો.
- ◆ પ્રાથમિક વિભાગમાં કુલ - ૫૮ કૃતિઓને તથા વક્તૃત્વ સ્પર્ધામાં કુલ - ૧૦ શાલાઓએ ભાગ લીધો.
- ◆ પ્રાથમિક વિભાગમાં કુલ - ૧૨૮ સ્પર્ધકો તથા ૮૮ શિક્ષકો સહિત કુલ - ૧૮૭ વ્યક્તિઓએ ભાગ લીધો.
- ◆ માધ્યમિક વિભાગમાં કુલ - ૫૧ શાલાઓની ૮૮ કૃતિઓને તથા વક્તૃત્વ સ્પર્ધામાં ઉત્ત શાલાઓએ ભાગ લીધો.
- ◆ માધ્યમિક વિભાગમાં કુલ - ૨૩૦ સ્પર્ધકો તથા ૧૦૫ શિક્ષકો સહિત કુલ - ૩૩૬ વ્યક્તિઓએ ભાગ લીધો.

- ◆ ઉચ્ચતર માધ્યમિક વિભાગમાં કુલ - ૪ શાળાઓની જ કૃતિઓ તથા વક્તવ્ય સ્પર્ધામાં કુલ - ૪ શાળાઓએ ભાગ લીધો. ઉચ્ચતર માધ્યમિક વિભાગમાં કુલ - ૧૧ સ્પર્ધાની તથા ૫ શિક્ષકો સહિત કુલ - ૧૬ વ્યક્તિઓએ ભાગ લીધો.
- ◆ છિલ્લાની જુદી જુદી પ્રાથમિક/માધ્યમિક/ઉચ્ચતર માધ્યમિક/અધ્યાપક મંડિરો તથા આમ જનતાએ થઈને અંદાજે ૧૨,૦૦૦ જેટલા લોકોએ વિજાનમેળને નિહાયો.
- ◆ માધ્યમિક શાળાઓની સંખ્યા ગત વર્ષ ૧૭ ની હતી જ્યારે આ વર્ષ ૫૫ જેટલી શાળાઓએ ભાગ લીધો જે પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શાળામાંથી કૃતિ તરીકે પસંદ થયેલ શાળાઓ આ પ્રમાણે છે.

વિભાગનં.	વિભાગનુંનામ	કૃતિનું નામ	શાળાનુંનામ
૧.	ખોરાક અને ખેતી	ટપક સિંચાઈ પદ્ધતિ	પ્રાથમિક શાળા - નારીચાણા(ગ્રાંગઢા)
૨.	પર્યાવરણ પ્રબંધન	દુમાડાનું શુદ્ધિકરણ	ન. પા. શા. ન. ૧, રત્નપર (સુરેન્દ્રનગર)
૩.	સ્વાસ્થ્ય અને પોષણ	પૌષ્ટિક ખોરાક બનાવવો	પે.સેન્ટર શાળા. ન. ૨. ગ્રાંગઢા
૪.	વા.વ્ય. અને સં.વ્ય.	વધુ સલામત કરવો	એચ.કે.પ્રાથમિક શાળા, લીલડી
૫.	ઉર્જા સ્ટ્રોટો	ઉર્જા બચત - ગ્રામ ચૂલો	પ્રાથમિક શાળા - જેઝરા, તા : પાટડી.
૬.	શૈક્ષણિક પ્રાધ્યોગિકી	વર્તુળ તથા ભૂમિતિના પાયાના ખ્યાલો	પ્રા. શાળા - આણંદપુર (ભ). તા: ચોટીલા
૭.	વક્તવ્ય સ્પર્ધા	પર્યાવરણની જાળવણીમાં સમાજનો ફાળો	પ્રા. શાળા - સૂરજમલજી, તા : પાટડી

વિભાગનં.	વિભાગનુંનામ	કૃતિનું નામ	શાળાનું નામ
૧.	ખોરાક અને ખેતી	વરસાદાના પાણીનો સંગ્રહ અને સદ્ગુપ્ત્યોળ	એન.એમ.હાઇસ્ક્યુલ, લીલડી.
૨.	પર્યાવરણ પ્રબંધન	દુઃખિત ચાણની શુદ્ધિકરણ	એમ.ટી.દોશી. સાર્વ. હાઈ. સ્કૂલ, વઢવાણ.
૩.	સ્વાસ્થ્ય અને પોષણ	પ્રોટોલ ગેસ પ્લાન્ટ પૌષ્ટિક ખોરાક બનાવવો	ગ.બુ. વિદ્યાલય, ઘજાળા, તા. સાયલા
૪.	વાહનબ્યવહાર અને સંદેશાબ્યવહાર	સંદેશા બ્યવહારની નવી પદ્ધતિ - FMR	એન.એમ.હાઈસ્ક્યુલ, લીલડી
૫.	ઉર્જા સ્ટ્રોટો	ઉર્જા બચત - જમણી પદ્ધતિ	સૂરજમલજી હાઇસ્ક્યુલ, પાટડી.
૬.	શૈક્ષણિક પ્રાધ્યોગિકી	પ્રકાશ પથર્દ્શક	ખુ.હાઈસ્ક્યુલ, થાનગઢ
૭.	વક્તવ્ય સ્પર્ધા	આધુનિક સંદેશાબ્યવહાર	એમ.એમ.વિદ્યાલય, ગ્રાંગઢા
૮.	વક્તવ્ય સ્પર્ધા(ઓ.મા.)	ઉર્જાની કટોકટી અને નિવારણ	દ્યામયી માતાહાઈ. સુરેન્દ્રનગર

પલાશ એ વસ્તુનો પર્યાપ્તિ. પલાશ થકી વસ્તુનો સોડામણી લાગે છે. એમ જ પલાશના પ્રાગટ્યથી ભવનની ગતિ અને પ્રગતિ મહેકી ઉઠશે. સુરેન્દ્રનગરની ભોમકા પાણી વગરની છે પણ માણસો પાણી વાળાછે. વૈશાખના ધોમ ધ્યતા તાપની વચ્ચે અને નિર્જન વગડામા પલાશને હસતા જોયા છે. કપરા સંજોગો વચ્ચે પણ ખીલવું એ તેનો સ્વભાવ છે.

પલાશ સામાયિક આમ જ ખીલશે તેવી મસૂઝા લાગણી સાથે

- રાધવજી માધ્ય

ભાષા એ વિચારનો પોષાક છે.

પલાશ
૧૫ જાન્યુઆરી ૨૦૦૩

પ્રતિબદ્ધતા

— જ્યેશ એમ. પટેલ

“કોઈ એક સત્કારને કોઈપણ લોગે અદ્ય કરવાની આંતરિક પ્રતિશા એટલે પ્રતિબદ્ધતા”.

પ્રતિબદ્ધતાનું બીજું નામ લઈએ તો નિષ્ઠા. નિષ્ઠા લાવવા માટે પ્રથમ તત્પરતાની જરૂર પડે છે. એટલે જ એક સુવાક્ય આપ્યું છે કે — “તત્પરતા એ નિષાળાની નિશાળા છે” વ્યક્તિને તેટાલા પ્રયત્નો કરશે પણ જ્યાંસુધી તેનામાં નિષ્ઠારૂપી બીજી ન રોપાય તાં સુધી તેના બધા બાહ્ય ટેપાવના પ્રયત્નો નિરસ્થક જો. આપણે શિક્ષણ કેવા પવિત્ર વ્યવસાય સાથે સંકળાપેલા સારસ્વતોનો પણ જ્યાંસુધી ત્યારે અને ભારતના ભાવિ નાગરિકોનું ઘટતર કરી રહ્યાં છીએ ત્યારે આપણાં વ્યવસાય પ્રતે આપણે નિષાળી ક્રમ કરીએ એ ખૂબ જ અગત્યનું છે.

આજ ચારે તરફ વ્યક્તિનો પ્રતિશાળી પાછળ પાગલ થઈને વૂમા રહ્યાં છે પણ પ્રતિશા કાંઈ આપો આપ આવીને કદમ ચૂમતી નથી. એના માટે એક પંડિતનાં સંભળી બાબતોને સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે —

જોધોપુરી તો વિશ્વાય સંકૃતિ,

કોઈપણ કાર્યમાં બાળે જોનિષ્ઠા, તો મળે પ્રતિશ્ઠા.

૧. વિદ્યારી પરીની નિષ્ઠા:

બાળક જ્યારે પોતાના મા—બાપ, ધર, શેરી, ફળિયું છોડીને શાળામાં આવે છે ત્યારે તેના મનમાં અનેક પ્રયોગો ઉદ્ભવતા હોય છે ત્યારે શિક્ષકે બાળક સાથે મનમાબધ્યો, પ્રેમાણ વ્યવહાર કરવો અત્યંત જરૂર છે. કુલ જેવું નિરોપ્ષ બાળક ફક્ત પ્રેમનું જ ભૂલ્યું હોય છે. એની સાથે—સાથે આપણે બાળકોની સતત પ્રગતિ થતી રહે અને તેઓ ગુણવત્તાલક્ષી શિક્ષણનું ભાસુદે મેળવતા રહે તેની સતત વિના કરતો રહેતું જોઈએ. બાળકોના ભાવિને લક્ષમાં રાણી સહેતુક પ્રયત્નાં પણ કરતા રહેવા જોઈએ. બાળક એક કુમણો છોડ છે તેને આપણે કેવી રીતે દળાક આપીયું તેમ વણશે. એના માટે બલીલ ગીથાન નામના મહાન શિક્ષણસાધનીએ કહુંયું છે કે —

“બાળક એ કુમળો છોડ છે એને કઠોર કરસપર્વતી કરમાવશે નાહિ, પરંતુ એને પ્રેમના પાણી પાઈ ઉછેરો”.

૨. સમાજપત્નેની નિષ્ઠા:

શિક્ષક એક સામાજિક પ્રાણી છે. આપણી આસપાસ ચોકકસ સમાજની રચના થયેલી છે. બાળક સમાજમાંથી જ શાળામાં આવે છે. આજનું બાળક એ આવતીકાલનો નાગરિક છે ત્યારે શિક્ષક સમાજના સેવક તરીકે

સમાજની મંગ મુજબનો નાગરિક તૈયાર કરીને આપવાનો છે. બાળકોને, સમાજને અને રાખ્યાને સંતોષ થશે અને એક નક્કર સમાજનું નિર્માણ કરી શકશે. આપણા સમાજને સક્રમ નાગરિકની ભેટ ધરીશું.

૩. વ્યવસાયપત્રેની નિષ્ઠા:

સમાજમાંરહેતી દરેક વ્યક્તિને પોતા—પોતાનો વ્યવસાય હોય છે. શિક્ષણ જેવા પ્રેત્ર વ્યવસાય સાથે સંકળાપેલા સારસ્વતોનો પણ શિક્ષણને વ્યવસાય છે. શાળામાં આવતા બાળકોને સમાનતાના ધોરણે ગુણવત્તાયુક્ત શિક્ષણ મળી રહે એની તક્કદારી રાખવાની જવાબદારી શિક્ષકની છે. પરંતુ સમાજમાં જારારી પૈસાનું મહત્વ વધતું ગયું છે ત્યારથી બધાનું જ માપ પૈસાની થવા લાગ્યું છે. તેમાં સમાજની અન્ય વ્યક્તિની જેમ શિક્ષકોને પણ સપદાય ગયાં. પરિણામે જેવાં પૈસા તેવું શિક્ષણ થઈ ગયું અને શિક્ષકનોના વ્યવસાયનું મહત્વ હિન્દન—પ્રતીક્રિયાનું ગૌરવ રહ્યું નથી. ત્યારે આવી પરિસ્થિતિમાં શિક્ષકે પોતાના વ્યવસાયનું ગૌરવ જાળવી રાખતું જોઈએ. શિક્ષકે પોતાની ફરજો પ્રામાણિક પણ, ગુરુ તરફની જવાબદારી નિભાવવી પડશે. તો જ પોતાના વ્યવસાયમાં દિલ દિને જનતાની કામ કરવાનો આનંદ મળશે.

૪. ઊર્કૃષ્ણતાપત્રેની નિષ્ઠા:

આપણે જે કાંઈ આતી પ્રવેન કાર્ય કરી રહ્યાં છીએ તે કાર્ય નિરપેક્ષપણે સારું જ કરીએ છીએ, પણ એ પૂરતું નથી. પણ એનાથી પૂછ જ સારું બને તેવા સતત પ્રયત્નો કરતાં રહીએ તો જ ઊર્કૃષ્ણતા સુધી પદ્ધોચીશું અને આપણાં સમાજના થોયો પૂર્ણ કરાયાશું.

૫. મૂલ્યોપત્રેની નિષ્ઠા:

કોઈપણ વાત સ્વીકારવાની થાય છે ત્યારે શરૂઆત સ્વ થી કરવી પડતી હોય છે. મૂલ્યો પહેલાં જીવનમાં પોતે ઉત્તારે ત્યાર પણી બાળકોના સમગ્ર જીવનમાં પ્રદીપત કરે અને એના માટેની એકેય તક જતી ન કરે અને પોતાના સમગ્ર જીવનમાં સતત પોતે મૂલ્યનિષ્ઠ બની રહે તો જ મૂલ્યો પ્રત્યેની નિષ્ઠા જાળત થશે. એક કહેવતમાં કહુંયું છે કે સી માં ઉપદેશ કરતાં પાંચ તોલા આચરણ વધુ અસરકારક હોયશે.

શોધોપક્રિયા કાર્યક્રમાં અસ્થિર, વ્યવસાયપત્રેની નિષ્ઠા, અનુભાવના માનવીને દિશાદાય પત્રની નિષ્ઠાની નિષ્ઠા.

લેક્ચરર, લાયેટ-સુરેન્ધ્રનગર.

ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ
(યોગ વિકલ્પ)

જે. પી. જાની

ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ એટલે કાંસ ઓફ એન્જી જાય છે. આથી આપણા અભિમુનિમ્બોએ યોગીઓએ શહિતનું નૃત્ય, નૃત્ય થી આનંદની અભિવ્યક્ત થાય છે. તેમ છીકની હિયાને ધ્યાનમાં લઈ તાલબદ્ધ રીતે લુણારની ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ પણ શાસ્ત્રનો તથા સચ્ચા યોગશુરના ધમણ ચાલે તે રીતે પ્રાણાયામની હિયા સંશોધિત કરી સાનિષ્યમાં માર્ગદર્શન મેળવી કરનારેને આત્માનંદની પ્રાપ્તિ આપી. જે હિયા છીક જેમ જ ઉત્તમ પુરવાર થઈ થાય છે. ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામને સીધો અને સરણ ભાષામાં લુણારની ધમણને "ભસ્ત્રિકા" કહેવામાં આવે છે. આથી ઓળખિમે તો ભસ્ત્રિકા એટલે "છીક" જ્યારે શ્વસન તંત્રમાં આ પ્રાણાયામને "ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ" તરીકે પ્રચલિત તથા આપણા શરીરમાં સ્થિત વાયુનું બેલન્સ જ્ઞાનવવામાં છે. આ પ્રાણાયામ દ્વારા નાડી જડપથી શુદ્ધ થવાથી બીજા કોઈ વિશેપ આવે ત્યારે "છીક" આવે છે જ્યારે પણ આપણને અનેક પ્રાણાયામો ત્વરિત સિદ્ધ થાય છે. આથી ભસ્ત્રિકા છીક આવે છે ત્યારે આપ ધ્યાન પૂર્વક નિરીક્ષણ કરશો તો પ્રાણાયામને અન્ય પ્રાણાયામોનો રાજી કરી શકાય.

છીકે તેના કરતાં અનેક ધંધી જડપથી શ્વસન નાનું હોય હાથ નાખીને અજવાળી શકાય એમ ન હોય તો સ્વયં-આપોઆપો અનેક ધંધો વાયુ નાક દ્વારા ફેક્સામાં આપ શુ કરશો? બસ ચોંખા તેજદાર ધારા ધરાવતા નળ પ્રવેશ કરે છે. તે પછી તરત જ આપોઆપ જે ગતિશી વાયુની નીચે મુકી દો પાણીનો જોરદાર પ્રવાહ તેની અંદર રહેલ અંદર પ્રવેશ થયો તેનાં કરતાં અનેકાનેક ધંધી જડપી ગતિશી ગંદકીને ઉલેચી બુણાર ફેકી દેશે અને ગંદકી સંપૂર્ણ પણે એક જ જાટકેએ તમામ વાયુ નાક, મુખ, આંખ, કાન અને સાફ થશે. બસ એજ રીતે આપણો આ પંચ મહાભુતનો સમગ્ર શરીર ના છીકનો દ્વારા એક વિસ્કોટની જેમ બહાર બનેલો ધડો ગંદો થયો હોય તો ભસ્ત્રિકા નામ ના ફેકાય છે. ત્યારે એ પણ જોથો કે નાકમાંથી દુષ્ટિત હેરી વાયુ પ્રાણાયામ દ્વારા જડપી હવા અંદર લો અને છીકના જેમ છીક સાથે બહારનિકળી પડે છે, મો પણ આપો આપ મુલી બહાર ફેકો - જેમ લુણારની ધમણ ચાલે છે. ધમણના છેડ જાય છે. અને પેટમાં-જઠરમાં-રહેલો દુષ્ટીત વાયુ જેમ મુકવામાં આવેલ અર્જિન પ્રજ્ઞવલિત થાય છે. અને ઓડકાર આવે બહાર નીકળે છે. તેમ જડપથી નીકળે છે. લોખના સળીયા ને લાલ કરે છે અને એટલી બધી ગમી કેટલીક વાર તો ગુણા દ્વારથી પણ દુષ્ટીત જેરી વાયુ છીક સાથે આપે છે કે તે સળીયો નરમ બને છે જ્યારે એ નરમ બને બહાર નીકળે છે અંધકારા પણ વાયુ તથા રેશેડિયો પ્રવાહી છે. ત્યારે જે ઘાટ આપવો હોય તેવો આપી શકાય છે તેજ રૂપે ફંગોળાય છે. કાન દ્વારા પણ કેટલાક બીનજડુરી ક્યરો રીતે ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામના પ્રયોગથી ઉપરથી પ્રાણ અને પંખેરાય છે. જેથી કાન જાણો મુલી ગયા હોય તેવું લાગે છે. નીચેથી આપનવાયુ એકબીજા સાથે જોરદાર અથડાય છે વધુ સ્પષ્ટ સંભળાય છે. છીક સાથે આપું શરીર બટથાય છે. અને નાભી પ્રદેશ આગળ પુષ્કળ ગર્મી ઉર્જા ઉત્પન્ન કરે શુશ્રી ઉંઠે છે. તમામે તમામ કોષો અને છીકોમાંથી ટોકીન તત્ત્વ છે. જેવી રીતે બે વાદળા અથડાતા વિજળી ઉત્પન્ન થાય બહાર ફેકાતા શરીર તરત જ હલ્ક નિરબોજ લાગવા માંડે છે. જ્યારે ભસ્ત્રિકાથી શરીર ગરમ થાય છે. ત્યારે જે છે. તાજળી પ્રાપ્ત થાય છે. જ્યારે શરીરની અંદર કુચરો રીતે આસનનો આકાર આપવો હોય તે અપાય છે કારણ સકતો હોય ત્યારે બેચેની - અસ્વસ્થતા લાગે છે. જ્યારે છીક કે તે સમયે માસ-મજની-નસ-હાડકા નરમ બને છે દ્વારા એ બધા બાધક તત્ત્વો ફેકાતા શરીરમાં કોઈ યાતના નથી. સ્થિતિસ્થાપકત્વ વધુ વધે છે. આથી અનેક આસન સિદ્ધ રહેતી ત્યારે માનસિક રીતે આપો આપ આનંદ પ્રકટ થાય છે. કરવાની "ભસ્ત્રિકા" ચાલી છે. શ્વસન માર્ગ બીલકુલ ધ્યાનમાંરહે આ હિયા આપોઆપ પરમાત્મા કરાવે છે.

માત્ર એક છીકથી આપણા શરીરમાંથી સુખમણા દ્વારા અનેક પ્રાણાયામો વિના વિધે સિદ્ધ કરી બીનજડુરી તત્ત્વો આટલા બધા નિકળી જાય છે. જો એજ રીતે શકાય છે. જ્યારે આસન પ્રાણાયામ સિદ્ધ થાય છે ત્યારે અનેકવાર છીક ખાવામાં આવે તો શરીર બીલકુલ શુદ્ધ થઈ (અનુ. પાન નં. ૮ ઉપર)

ગુજરાતી ગ્રંથ સાહિત્યનો કલાયેલ મોર - "અમૃત ધાર્યાલ"

- સી. ટી. ટુંડ્રીયા

'ગ્રંથ સમાટ', 'ગ્રંથસિંહ', 'ગ્રંથગઢના રાજવી', 'ગુજરાતી ગ્રંથની પ્રતિમા', 'શબદનો માણિગર', - 'અમૃત ધાર્યાલ'.

મરવાની અણી ઉપર છું, છતાં જીવી શકું છું,
સંદેહ જો હોય તને તો આ પડખું ફર્યો લે.
અમૃતથી ઠોઠ સહુના બેઠા કરી શકું છું,
મૃત્યુના હાથ પળમાં ડેઠા કરી શકું છું
આ મારી શાયરીને સંજીવની છે ધાર્યાલ,
શાયર છું, પાણિયાને બેઠા કરી શકું છું.

'અમૃત ધાર્યાલ' તરીકે જ વિષ્યાત બનીને
બાવકોના ઝૂદ્ય સિંહસને બેસી રાજ કરનારા 'અમૃત
ધાર્યાલ'. 'ધાર્યાલ' તેમનું તખલ્લુસ હતું. આ કવિનું મૂળ નામ
છે - શ્રી અમૃતલાલ લાલજીભાઈ ભહે. સર્વથા શાનદાર અને
મારમાર જીવેલા આ ગ્રંથ સમાટ 'અમૃત ધાર્યાલ'નો જન્મ
રાજકોટ જિલ્લાના સરધાર ગામે ઔદ્ઘિક્ય ખરેઠી સમવાય
બ્રાહ્મણ પરિવારમાં તા : ઉંઘી સચેભાર ૧૯૧૫ ના
રોજ થયેલો. પાણિયાને પણ બેઠા કરી શકવાની તાકાત
જેમની ગ્રંથોમાં ઉલ્લાસી હતી એ ગ્રંથગઢના રાજવી
'અમૃત ધાર્યાલ' તા : રૂપમી ડિસેન્બર ૨૦૦૨ના રોજ
પડખું ફેરવી ન શક્યા એજ કણે ગુજરાતી ગ્રંથ સાહિત્ય
રંક બની ગઈ, ગુજરાતી ગ્રંથ સાહિત્યનો સુધુવ તારલો ખરી
પક્ષ્યો.

ગ્રંથ સાહિત્યમાં તેમનો પ્રથમ ગ્રંથ સંગ્રહ 'શુણ
અને શમણાં' (૧૯૪૪) માં પ્રકાશિત થયો. ત્યારબાદ
'રંગ' (૧૯૬૦), 'રૂપ' (૧૯૬૭), 'ઝાંય' (૧૯૮૨),
'અચિન' (૧૯૮૨), 'ગ્રંથનામ સુખ' (૧૯૮૪),
'આશ્વર્ય' (૧૯૮૪), અને 'પાશ્વાત' (૧૯૮૪). આ તમામ
ગ્રંથ સંગ્રહનો સમેત ગ્રંથ સંગ્રહ 'આઠો જામ ખુમારી'
બહાર પડેલ છે.

અમૃત ધાર્યાલ જ્યાં સુધી વિષ્યમાન રહયાં ત્યાં સુધી
ગુજરાતી ગ્રંથ સાહિત્યમાં તેમનું એક ચકી શાસન રહયું.
મહેફિલોમાં, મુશ્યાયરામાં તેઓની હાજરી જ શ્રોતુગણમાં
આગવો અંદાજ લાવતી હતી. તેઓની ગ્રંથ રજૂ કરવાની
છથ, તેમનો નામિમાંથી આવતો આવાજ, ખુમારી આગવા

હતા. ગાંધી યુગમાં પણ સુટ પહેરાને આગનું વ્યક્તિત્વ
ઉપસાવનાર 'અમૃત ધાર્યાલ' ધારદાર જીવ્યા.

'અમૃત ધાર્યાલ'ને ગુજરાતી સાહિત્યનો સૌથી
મોટો ગ્રંથાતો અને નરસિંહ મહેતા સાહિત્યનિધિ ટ્રસ્ટ -
જૂનાગઢ દ્વારા દર વર્ષે ગુજરાતી કવિને અપાતો
"નરસિંહ મહેતા એવોઈ" (શરદ પૂર્ણિમા ૨૧
ઓક્ટોબર ૨૦૦૨), "રાષ્ટ્રજીતરામ ચંદ્રક", "પ્રેમાનંદ
ચંદ્રક" અને "શૈખાદમ આખુવાલા ચંદ્રક"થી,
નવાજવામાં આવેલા.

ગ્રંથને જ પ્રાણનું પાણીય સમજતા 'અમૃત
ધાર્યાલ' ગ્રંથની આજીવન એકનિષ્ઠ ઉપાસના કરતાં રહે
છે અને પ્રતિબધ્યતા પૂર્વક કહે પણ છે - "મારી ગ્રંથ
મારી જાન છે, મારા નાટકો છે, મારા છંદો છે, અને મારું
સર્વસ્વં છે. ટૂંકમાં ગ્રંથને લીધે જ મારું અસ્તિત્વ છે તે
મારા અસ્તિત્વ દ્વારા મારી ગ્રંથનું અસ્તિત્વ છે. તેના
અસ્તિત્વને ટકાવી રાખવા હું અદીસી પર્યત જ્ઞાન્યો હું,
જ્ઞાની રહ્યો હું અને જીવીશ ત્યાં સુધી જ્ઞાન્યો રહીશ".

'અમૃત ધાર્યાલ' ગ્રંથ વિશે કહેતાં કે - "ગ્રંથના
એ તો રૂપ-રંગ-રસની ગંગોળી છે. માધુર્યની મંદાકિની
છે. એ પોતાના આગવી છટા, લહેર, વળાક, વલય, મૌજ
અને ઉછળના રમમાણ બની અવરોધક શિલાઓ સાથે
ટકારાતી - ઉછળની નંતું જ નિરાણું રૂપ ધારણ કરતી જાય
છે. ગ્રંથના મિજાજનો તરંગે તરંગ પોતાના
વ્યક્તિત્વનો, ગ્રંથલત્વનો, કૃતિત્વનો જાતે જ પરિયય
આપી રહે છે. એની ધારદાર અસરથી એટલે કે ચોટથી
માંદ્યલો હલબલી ઉઠે છે".

હું જ્યારે B.Ed. માં અભ્યાસ કરતો હતો તારે
ધોરણ - C માં ગુજરાતી વિષયમાં તેમની ગ્રંથ 'રસ્તો
કરી જવાના' નું અધ્યાપન કાર્ય કરાવવાનું થયેલું ત્યારે હું
પોતે જ ભાવુક બની ગયેલો. તે ગ્રંથના શખદો આજે પણ
મારા ઝૂદ્યને સ્પંદન કરાવે છે -

રસ્તો નહીં જકે તો રસ્તો કરી જવાના
મનમાં મુંગાઈ થોડા મરી જવાના
ઓય કણ થાય તે તુ કરી લે
ઇશ્વર સમો ધર્યી છે થોડા મરી જવાના.

આ સમયથી જ મને તેઓને રૂબરૂ મળવાની ઉપાસના કરી છે. શબ્દની સાધના કરી છે. 'અમૃત ઉરકંઠા રહેલી સંજોગોવસાત 'અમૃત ધાયલ'ના સૌથી નાના ધાયલ'ની વાગી - રચનામાં ખુમારીના દર્શન ધાયલ'. પુત્ર પ્રિય સેહી મિત્ર ભાઈ નિલેશ અને મારે વ્યવસાયિક પ્રવૃત્તિમાં સાથે જોડાવવાનું થયેલું અને હું 'અમૃત ધાયલ'ના ગાયત્રીની ઉપાસનાના અવલંબને અંતિમ શ્વાસ દર્શન કરી શક્યો. તે ક્ષણ આજે પણ મારી આંખમાં અમર સુધી(૮૮ વર્ષ) તેઓ પ્રસન્ન ચિત્તે જીવન ગુજરાતા અને છે.

'નરસિંહ મહેતા એવોઈ' સ્વીકારતી વખતે તેમને ૨૫૦ કરેલ ગજલના શેર તથા વિચારોને વાગોળીઓ. (શરૂ પૂર્વિભાગ ૨૧ ઓક્ટો. ૨૦૦૨)

ધાર્થમાં જામ, આંખોમાં ખુમાર
આવી પદ્ધોચી સવારી 'ધાયલ'ની
બાઅદબ, બાયુલાહિજા, હુશિયાર.
કેમેય કરીને ફૂલ્યો નહીં જીવ અમારો
ફૂલ્યો તો ફરી થઈ અને પરયોટો તથો લે!
'ધાયલ'ને પ્રલુબ જાણે ગયું કોણ ઉગારી!
મૃત્યુચ ગયું સુધી પરંતુ ન મર્યાદ લે!

શુભમુક રોતિ કલ્યાણમુક આરોગ્યમુક સુખ સંપદમુક
શરૂબુદ્ધિ વિનાશાય દીપ જયોતિ નમસ્કૃતે.

આ જગતમાંમારા કોઈ શરૂ છે જ નહિ, પરંતુ
બધા જ મિત્રો છે. અને એમ છતાંથી શરૂ બુદ્ધિ હોય તો એ
નાચ થાય એવા પૂ. મોરારીભાપુ પાસે આશીર્વદ માંગું છું.

'અમૃત ધાયલ'ના થોક શેરો -
અંતમાં અંતનો વિસ્તાર હોઉં છું,
ઈશ્વરની કેમ હુંય નિરાકાર હોઉં છું.
તને પીતા નથી આવકતો મૂર્ખ મન મારા
પદાર્થ એવો કયો છે કે જે શરાબ નથી.
તને કોણો કલી દીધુ મરણની બાદ મુક્તિ છે,
રહે છે કેદ એની એ ફક્ત દીવાલ બદલે છે.
ધાયલ અમોને મૃત્યુ વિશે કેજ ના કહો,
અમને ખબર છે એ છે નશો તૂટવાનું નામ.

'અમૃત ધાયલ'ને બિરદાવતા પ. પૂ.
મોરારીભાપુએ કહેલું કે, - "જગતમાં રૂપિયાઓ, પદોએ,
પ્રતિભાએ કેટલાયને ધાયલ કરી દીધા છે. પરંતુ આ કવિએ
જગતને અમૃતથી ધાયલ કર્યા છે. કવિ ધાયલે અક્ષરની

જો કાલ આવતું હોય તો આજ આવે ધાયલ,
એવા મરણની પરવા મારી બલા કરે છે.

'અમૃત ધાયલ'ને શબ્દોરૂપી શ્રદ્ધાંજલિમાં
શબ્દો જ જ્યારે ઢૂંઢ પડે. 'અમૃત ધાયલ'ની ચિર
વિદાયથી શાયરી મહેદિલનો ઝર્ઝો સુનો પડી ગયો.
ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીએ તેમના આત્માને પરમ કૃપાળુ
પરમાત્મા ચિર શાંતિ બદ્ધે. ચુજરાતી સાહિત્યના કળાયેલ
મોર - 'અમૃત ધાયલ'ને સો સો સલામ...! ચરકા
અરવિંદમાં વંદન...! અલવિદા...!

ધાયલની ખેપમાં હતો શાયરનો દબદબો
ગાલિબની જેમ આબ્દો, ગયો પાછો મીર જેમ.

વેક્ચરર, ડાયેટ - સુરેન્દ્રનગર.

પલાશને અમારી સૌની લેટ

પણભરમાં કર્યા છે તમે અમોને તમારા
લાલ્યા છો તમે નવો સમય સાથ તમારી
શરત એ છે કે તમે સમજો અમારી શુભેચ્છા
ને એટલે જ લાલ્યું છું આ કવિતા તમોને
અપો છો તમે નતું શાન સૌને સાથે
માનું છું આપને હું સર્વ સર્વત્ર
રીત છે આપ સૌની નિરાળી આ
સૌને ગણો છો આપ સંગાથે આપની
નીજ કાર્ય કરો છો ખૂબ લગનથી
ભેટો થાય જો આપનો ને અમારો
ટપકશે આદર માન અમ હૃદયથી

સોંલંડી દિરલ - (દ્વિતીય વર્ષ - તાલીમાર્થ)
(દોશી અધ્યાપન મંદિર - સુરેન્દ્રનગર)

(પાનંન. પ નું ચાલુ)

યમ નિયમનું ઉદ્ઘાત પૂર્વક પાલન કરવા માટે આત્મભળ મળે છે અને એનું પરીપાલનથી રાજ્યોગ, આંતરિક ધારણા, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ સુધી સરળતાથી પહોંચાય છે. આથી ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ ઉત્તમદિયા છે. જે ધધારે કરવી જોઈએ કારણ કે એના શારીરિક તથા માનસિક અનેક ફાયદાઓ છે.

ફાયદા :- આ પ્રાણાયામથી પ્રથમ તો શ્વાસના તમામ રોગ દમ ઉધરસ, કાષ, ખાંસી, શરદી, સર્વેખમ, હેડકી, હીચકી, છિકકા શ્વાસ પ્રકોપ-હવાસનળીના રોગો, નિર્બળતા, કંદ પ્રકોપ-તે મજ વાત પ્રકોર-વાત રોગ-વાત વિકાર, આદાશીશી, સિરો વંદના શિર્પરોગ, આંખની બધતરા, આંખનારોગો, અઝીંઝા, અપચો, બંદળિન, સિરાંગો-અતિસ્ત્રાવ, પિણ્ડિતસ્ત્રાવ, ધૂપણી, વાંધુ લોહીયા સંતસ્ત્રાવ-અતિ અનેક પકારના શરીરના સોલી ઉલટી, અઠડકાર આદમધિત, લીધર-યદૃતની નિર્બળતા, યદૃત્વકાર, કાનના રોગો બહેરાપણુ-ગલભિશયના રોગો, ગુહયેન્દ્રીયની નિર્બળતા, પુરુના જનેન્દ્રીયની જન બ' વ' વ' ત' , ત જ' ગ' મ' , ધ' ત' , વ' પ' ક' ૨ ન પુણકાલ-વાજીયાપણુ-પગના રોગો-પગનુ કળત ૨-૨ અણ-પણાં વાત લક્વરો-પે ઢાનો કુખાવો, ડાયાબીટીસ-માઠીપેશાબ-મુત્રપિંડનુંસંકર, ધાદશક્તિ તની નિર્બળતા, શાનતંતુના રોગો, સંધીવા, હદ્યની નિર્બળતા હદ્ય રોગો.

સાવધાની :- આ પ્રાણાયામ જ્લક પ્રેશર, હાર્ટના દર્દી, ટી.બી.વાળા પેસન્ટે પ્રાણાયામ જાસ્કારના સાનીધ્યમાં કરવા તેમજ સામાન્ય સાધક તેમની શક્તિ કરતા ૫૦ ટકા ઓછી કરવી.

ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામની વિધિ :-

ભૂમી પર બેસો, પદમાસન બાંધો હવે જમણા હાથે નારીકાની જમણી નાડી પિંગલાને જમણા અંગુઠા વડે દબાવી ડાબા હાથને મસ્તક ઉપર આકાશની દિશા તરફ સીધો લઈ જાઓ. હાથનો પંજો ખુલ્લો બધી આંગળીએ એકબીજાથી છુટી રાખો હવે આંગો બંધ કરી જક્કાથી ઉકો શ્વાસ અંદર ભરો અને ખુલજ તાકાત લગાવી શ્વાસને છીક આત્મા હો તે રીતે બધાર કાઢો અને એજ ગતિ સાથે સાથે ડાબા હાથને આટકા સાથે કોણીમાંથી વાળી હાથને નીચે લાવો સાથેસાથે હાથના પંજાની મુઠીવાળી એ મુઠી ખલા પાસે લાવો

સિથર કરો. અને મનને આ ભસ્ત્રિકાના સ્ટ્રોકની છીકની ગીનતીમાં ધ્યાનસ્થ કરો આ રીતે ફરી હાથને ઉપર લેતા શ્વાસને અંદર ભરો અને બધાર કાઢો અને ગણતરી કરો-આ રીતે તમારો શક્તિ અનુસાર આવૃત્તિ કરો.

આ પછી ડાબા હાથે - ડાબા અંગુઠે-નારીકાની ડાબી-છાને દબાવી જમણા હાથને આકાશની દિશામાંલઈ જઈ પિંગલા જમણી નારીકા દારા ભસ્ત્રિકા કરો.

આ પછી બન્ને હાથને આકાશની દિશામાંલઈ જઈ બન્ને નાડી - ઈડા - પિંગલા ડાબી જમણી નાડી દબારા ભસ્ત્રિકા કરી આમ એક રાઉન્ડ પુરો કરો. અને આ છિયાથી થયેલ આનિક તથા માનસિક પરિવર્તન - ફેરફારને જોવા આંખો બંધ કરી થોડો સમય અંતરમુખ થશો તો આપને જણારો કે મનની ચંચળતા ઘટી છે. મન સાચા અર્થમાંથાંતિની સિથતિ પ્રાપ્ત કરી છે. વિચારધાર જે અસ્તિત્વકૃતે વેર વિભેર હતી તેના કારણે માનસિક ઉદ્વેગ હતો જે સમી ગણાંનું જોવા મળશે. વિચાર અને શ્વાસ એક બીજા પર આધારીત છે. પ્રાણાયામથી શ્વાસ પર નિરીક્ષણ કરતા શાંત અને તાલબધ થતો જોવા મળશે.

ભસ્ત્રિકા પ્રાણાયામ માનસિક વિકાસ માટે અમોદ હિલાજ છે.

લેખ. આરી., ડાયેટ-સુરેન્નનગર

કોઈપણ સંસ્થામાં આપણે થોડા દિવસ માટે હોઈએ કે કાયમને માટે તે સંસ્થાનું આત્મંત્રિક છિત, તે સંસ્થાની પ્રતિકા અને વાતાવરણની પવિત્રતા એ નાણો વસ્તુ વિશે ઈતેજારી આપણામાં પૂરેપૂરી હોવી જોઈએ એક દિવસ માટે ભજાવતા હોઈએ તો પણ સંપૂર્ણ નિઝાથી ભજાવવું એ તો મામાણિક સેવામાં આવી જ જાય છે. ભજાવવામાં એક દિવસને માટે પણ જો આપણો બેદરકાર તે નિરૂત્સાહી થઈએ, વેઠ ઉતારીએ તો આપણી ઉન્નતિનાં એક દિવસ આપણો ગુમાબ્બો ગણવો જોઈએ.

- કાકા સાહેબ કાવેલકર

શિસ્ત એ આંતરિક ગુજ્જા છે.

પલાશ
૧૫ જાન્યુઆરી ૨૦૦૩

→ દરેક બાળક પોતાના આગવા અસ્તિત્વની અભિવ્યક્તિ હથી રીતે કરે છે. ઘોડીયામાં સુલેખ બાળક રહીને કે વિવિધ જવાજો કરાર પોતાના વ્યક્તિત્વની વિશેષ ગંભીર કરાવે છે. ગમે તેટલું સુંદર પારસ્ય ચાલતું હોય તો ય તેનું મન વિવિધ દિશાઓમાં અસ્થિર હોય છે. અને... એ... બાળકને સુવડાવવું હોય તો તેની માતા કે બઢેન મમતાના આવેગમાં સુંદર રાગ સાથે હાલરકું ગાય તો બાળક ચિન્તા સ્પિચ કરી સુઈ જાય છે. આમ ઉમરની વાતનો ફલિતાર્થ એ છે કે લય, તાલ, રાગ અને ભાવનાના મેળવણથી ગવાતું કાવ્ય બધાને અભાલ વૃદ્ધ-બાળક સૌને ગમે છે. સુંદર રીતે થતું પદ્ધતિ પણ ગમે છે.

આપણે ત્યાં આવતાં ઘોરણ ન થી ઉના વિવિધ વય જીથનાં બાળકોને તેમની કક્ષાને અનુરૂપ યોગ્ય રીતે કાવ્ય શિક્ષણ આપવામાં આપે તો નાયા પ્રત્યેરી તેમની અભિરૂચિ વધશે. ચુજારાતી વિષય ભણવાનો આનંદ આવશે. હા કવિતાના અનેકવિધ રૂપોથી આપણે માહિતીગાર છીએ જ. જોડકણા, કાવ્ય, ગગલ, લોકગીત, હાઈકુ, દોહરા, મુક્તક વિગેર. આ બધા પ્રકારો આપણા માટે છે. બાળકને મન તો દરેક પ્રકારનું કાવ્ય કેવળ કવિતા જ છે.

પ્રશ્ન એ થાય કે કવિતા એટલે શું? કોને કવિતા એલું નામ આપીશું? — અનેક વિવિધ શબ્દો, વાક્યોની એક કે અનેક દિશાઓમાં વહેતો કરેલો કાલ્પનાનો રણકાર... સાવ સાદી ભાષામાં સમજીએ તો શબ્દોનો શશીગાર. એ શશીગાર એવો છે કે તેની ગોઠવણી મનને ગમે છે. તેના શબ્દો મનને ઢંઢોણે છે, આનંદ આપે છે. એકાદ વિષયવસ્તુ કે ઘણા બધા હેતુઓવાળા વિષયવસ્તુને એક બનાવી થોડામાં ધણું એલું એવા વિવિધ વિષયો પર વિચારતા કરી મૂકે છે. જે વાત રોઓ ઉપદેશ કે વાતાથી અર્થપૂર્ણ રીતે ન સમજાવી શકાય તે બાબતને કાવ્યના ઈશારે વિવિધ દશ્યો ખડા કરી વિચારતા કરી શકાય છે.

એક કવિની ઉક્તિ છે-

"તમે કવિતાને વિચારોનું સ્પષ્ટીકરણ માનો છો તો તમારી ભૂલ થાય છે। કવિતા તો છુદ્યાનું સંગીત છે. જેનો સ્વર આહ... વાહ... છે."

ઉક્ત કવિની પંડિતની દાખિલે વિચારીએ તો કવિતા કરાર આપાતું અધ્યાપન વિશેષ પડકાર ઉભો કરે છે. આમ, કવિતાને ફક્ત કવિના અંદરમાંજ ભણાવીએ તો?

કવિતામાં ભાષા શિક્ષણનાં વિવિધ હેતુઓ (ક્ષમતા) તો સિદ્ધ કરવાના જ છે. પણ તેના મારી દાખિલે વિશેષ હેતુઓ આવા પણ છે.

- બાળકો એક ચિન્તા થઈ કવિતા માણો.
- પોતાની કક્ષા વય—જીથ પ્રમાણે સમજે.
- કાવ્યનો રસાસ્વાદ માણો, રસમાં તરબોણ થઈ જાય.
- ભાવાત્મક ભ્યાલોને ભાવનાની નદીમાંવહેતા જુઓ.
- કલપના શક્તિ વિકસે.
- મુખપાઠ ન આપતા મુક્તપાઠ કરવા પ્રેરાય.
- સંગીતની સાથે કવિતાની પંડિતાઓના રષકારનો વિશેષ આનંદ મેળવે.
- હુદ્દરત, પ્રકૃતિ સાથે પ્રેમ કરે.
- લાગણીઓને વાચા આપતા શીખે અથવા સમજે.

અને હા... કવિતા ભજાવતી વખતે પ્રશ્નોત્તરી, શબ્દાર્થ કે મૂલ્યાંકનલક્ષી પ્રવૃત્તિઓને બધા હેતુઓવાળા વિષયવસ્તુને એક બનાવી થોડામાં ધણું પૂરીને અથવા બીજા દિવસે કરીએ. કવિતાનો આનંદ ભાગવાનો મુખવાસરૂપે મમણાવવાનો મોક્ષ બાળકને અવશ્ય આપીએ.

સી.આર.સી.કો.ઓર્ડ., રામપુરા(વટવાણ)

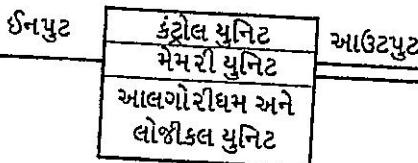
નમો દેવી મહાદેવી, શિવાયે સતતં નમ:
નમ: પ્રકૃતે ભજાયે નિયતા પ્રણતાસમતાઽ ॥

કોમ્પ્યુટર શીખવું છે ?

- ડિપ્લ ગોસાઈ

સપ્ટેમ્બરના અંકમાં આપણો કોમ્પ્યુટરના ઈનપુટ અને આઉટપુટ ભાગો વિશે વિસ્તૃત માહિતી મેળવી હતી હવે આપણો કોમ્પ્યુટરના મુખ્ય ભાગ ચી.પી.યુ. (સેન્ટ્રલ પ્રોસેસરીંગ યુનિટ-C.P.U.) વિશે માહિતી મેળવીશું. જેને કોમ્પ્યુટરના મગજ તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. ચી.પી.યુ.નો દેખાવ બાજુમાં દર્શાવ્યા મુજબનો હોય છે. જ્યારે તેનો બ્લોક ડાયાગ્રામ નીચે મુજબ દર્શાવી શકાય.

બ્લોક ડાયાગ્રામમાં દર્શાવ્યા મુજબ ઈનપુટ સાધન દ્વારા જે માહિતી ચી.પી.યુ.ને આપવામાં આવે છે તે માહિતીની ચી.પી.યુ.માં પ્રોસેસ થઈ આપણી જરૂરીયાત મુજબનો આઉટપુટ આઉટપુટ સાધન દ્વારા મેળવી શકાય છે.

મેમરી માપવાના યુનિટ

- $0 \text{ OR } 1 = 1 \text{ BIT} = \text{Binary digit}$
= 1 Character (એક અકાર)
- $B \text{ BIT} = 1 \text{ BYTE} = 1 \text{ WORD}$ (એક અકારનો એક શાબુદ્ધ)
- $1000 \text{ BYTE} = 1 \text{ KILO BYTE} = 1 \text{ KB} = 8 * 1000$
= 8000 અકાર
- $1000 \text{ KB} = 1 \text{ MEGA BYTE} = 1 \text{ MB}$
= $8000 * 1000$
= 80,00,000 અકાર
- $1 \text{ MB} = 1 \text{ GIGA BYTE} = 1 \text{ GB}$
= $80,00,000 * 1000$
= 80,00,000,000 અકાર
- $1000 \text{ GB} = 1 \text{ TERA BYTE} = 1 \text{ TB}$
= $80,00,000,000 * 1000$
= 80,00,000,000,000 અકાર

(કમશઃ)

શિક્ષણમાં ઉત્તરાયણ

જીતુભા કે. વાધેલા

શિક્ષણમાં પર્વ એટલે પતંગોનું પર્વ. બાળકો, યુવાનો અને વડીલો જર્બને પતંગ ચગાવવાનું મન થાય. હંમેશા દરેક બ્યકિટ બીજાના પતંગને કાપવામાં અને રો આનંદ અનુભવતા હોય છે. ઉત્તરાયણ એટલે ઉત્તર તરફ પ્રથમાં કરવું. નકશામાં ઉત્તર દિશા હંમેશા ઉપર રહે છે તેમ આપણે પણ જીવનમાં ઉત્તરાયણ (પ્રગતિ) કરવી જોઈએ. લોકો વાસ્તવિક જીવનમાં બીજાને કાપીને (ભોગે) પોતાની ઉચાઈ સાખિત કરતાં હોય છે. તેના કરતાં બીજાથી ઉચે ઉકીને પોતાની ઉચાઈ સિદ્ધ કરવી તેમાં સંવિશે આનંદ સંમાયેલો છે.

શિક્ષણમાં શાળા એ પતંગ છે અને સમાજ ફિરડી છે અને તેમાં રહેલી દોરી એ લોકસહકાર, શિક્ષકની કાર્યાદશતા અને સહઅભ્યાસિક પ્રવૃત્તિઓ છે. આચાર્ય શાળારૂપી પતંગને શિક્ષણ જગતના આકાશમાં પોતાની સૂજ અને કુનેહથી પ્રગતિના શિખરોની ઉચાઈ સુધી લઈ જાય છે. દારીનો જથ્થો અને મજબુતાઈ જેટલી વધુ તેટલો પતંગ વધુ ઉચાઈ પર જઈ શકે તેમજ પ્રતિકુળ પાતાવરણમાં પણ ટકી શકે. જરૂર છે માત્ર દોરીને પ્રેમ અને હંસું દારા મજબુત કરવાની. આચાર્ય એ પતંગ ચગાવનાર છે તેથી પોતાનું પતંગ વધુ ઉચે ચઢે તેવો પ્રયત્ન કરે. પતંગ એકબાજુ વધુ નમે તો પતંગની દોરીને ઝટકા (નિયમિતતાના) મારશે તેમજ જરૂર જણાય તો પતંગને પૂછ્યો (શિસ્તની) પણ બાંધો. માત્ર જરૂર છે એવી ભાવનાની જે બીજાને કાંતિ પહોંચાડ્યા સિવાય પોતાને ઉપર લઈ જવાની.

બી.આર.ચી.કો.ઓર્ડી., લીબડી.

પેસેન્ટર શાળા - ડેરવાળા (લખટાર)ના તમામ શિક્ષક ભાઈ - બહેન ફ્રેસ પહેરીને શાળાએ આવે છે. આ પ્રશંસનીય કાર્ય બદલ જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગર તથા જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન - સુરેન્દ્રનગર પરિવાર સહદ્દેદય શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ. અનેનંદન ! ચાલો આપણી શાળામાં પણ આ કાર્યને અનુસરીશું ?

એક હતું જેગલ. તેમાં ધ્વાણ બધાં પ્રાઇનીઓ રહે. વાઘ, વડુ, સિંહ, દીપકા, હરણ, શિયાળ અને સસલાં. ચૌસંપીને રહે. ખાઈથી મજા કરે. એક દિવસની વાત. કયાંકથી રણકતો ભટકતો એક જાડો પાડો આ જેગલમાં આવી પહોંચ્યો. વિકરાળ પાડો તો હાથી કરતાં પણ કદવર. મોટી કરામણી આંખો, થાંખલા જેવા મોટા પગ, મોટા મોટા શિંગકા. કાળો ડીબાંગ પાડો જોઈને જેગલમાં નાસભાગ મચી ગઈ. ભાગો... ભાગો... કરતાં સસલાં ભાગ્યા. દોડો... દોડો... કરતાં શિયાળ નાઠાં. નાનાં મોટાં પ્રાઇનીઓ બીકના માર્યાનાસવા લાગ્યા, સંતાવવા લાગ્યા.

પાકાભાઈને તો ફાવતું જરૂરું. તેણો તો જંગલમાં ગ્રાસ ફેલાવવાનું શરૂ કર્યું. પ્રાણી હક્કેટમાં આવે તેને શિંગડે ચડાવી દૂર ફેંકે... કોઈને બટકું ભરે તો કોઈને પાણું મારીને ફોંદાં કાઢી નાખે. હવે તો મોતામોટા પ્રાણીઓ પણ પાકાથી કરવા લાગ્યા. પાકાનોડેર વધતો જ ગયો બસ વધતો જ ગયો.

હવે બધાં પ્રાણીઓ ખરેખરાં મુંજાયા. શું કરવું? કોઈ ઉપાય તો કરવો જ પડશે. બે-ચાર વિધાયાં તો ઉપકરણાં જેગલના રાજા સિંહ પાસે. માંડાને વાત કરી. સિંહે બધાં પ્રાણીઓની સભા બોલાવી. સભામાં પાડાના ગ્રાસની ખૂબ ફરિયાદો થઈ પડા તેનો ઉપાય શું કરવો તે કોઈ કહે તો ને? અલાડીની ડેકે ઘંટી ક્યો ઉદર બંધે? સભામાં સોહો પડી ગયો. કોઈ બોલે કે ચાલે.

અચ્યુનક નાનકડાં સસલાભાઈ ઉભા થયાં. તે કહે, "હું પાડાને મારી નાયું, જો તમો સૌ સાથ આપો તો". આખી સભા ખડકાડ હસવા લાગી. "અલ્યા સસલાંભાઈ, મરવાનો વિશાર થયો છે ? સૌં કહેવા લાગ્યા પણ સસલાંભાઈ મક્કમ હતાં. તેમણે "જાડા પાડા" ને મારવાનું બિંકું ઝડપયું. સૌંએ તે કહેતે તેમ કરવાનું સિવકાર્ય.

સસલાભાઈએ તો હુકમ છોડવા માંડયાં. ચાલો હાથી ભાઈ! તમારા મોટા મોટા દાંતથી ખાડો ખોડવા લાગી જાઓ... અદ્યા શિથાળભાઈ—હરદ્વાભાઈ તમો માટી કાઢવા લાગો...! ઝડપલેર કામ શરૂ થયું. થોડીવારમાં તો ભાઈ મોટો જબરો ખાડો તૈયાર...! હવે સસલાભાઈનો હુકમ થયો અને હાથીભાઈ જાફની ડાળીઓ પાડવા ઉપરા. બીજા પ્રાણીઓ ડાળીઓ લાવવાં લાગ્યાં. નાના પ્રાણીઓને જાફના પાંદડા, ધાંસ વગેરે લાવવાનું કહેવામાં આવ્યું.

બધાં પ્રાણીઓ કામે લગ્ની ગયાં. સસલાભાઈએ શોકાં પ્રાણીઓને ખાડા પાસે કામે લગાકયાં. મૌટી મૌટી કાળીઓ ખાડા ઉપર ગોઠવાઈ ગઈ. તેના ઉપર નાની કાળીઓ. તેના ઉપર પાંદકા અને ઘાસ. હવે તો ખાડો ઢંકાઈ ગયો.. જાણો જમીન જ જોઈલ્યો.

પદ્ધી તો સસલાભાઈ ઉપકયા બનીઠનીને જાડા પાડાભાઈ પાસે.. બીતાં બીતાં થોડે દૂર ઉભા રહ્યાં. પણ પાડાભાઈની જેવી આંખો ઉઘડી કે સસલાભાઈ તો રીતે ગલોટીયું ખાઈ ગયાં. હિંમત કરીને ઉભાં થયાં. થોડાં નજીક ગયાં. પાડાભાઈને પ્રણામ કર્યું અને કહ્યું, "હે પાડા મહારાજ! આજે મારો જન્મ દિવસ છે. જો આપ જમવા પથારો તો આપને જમાડીને પદ્ધી બાકીના પ્રાઇનોને જમાડવાની મારી ઈચ્છા છે. પાડાભાઈ! તમો તો જેગલના રાજા! આપને જમાડયા પદ્ધી જ બીજાને જમાડાયને?" પાડાભાઈ તો કૂલાઈ ગયાં. જમવા માટે તૈયાર પણ થયાં.

આગળ સંસ્કૃતાઈ અને પાછળ અભિમાનથી છકેલા પાડાભાઈ ! ધીમે ધીમે નકકી કરેલી જગ્યાએ પહોંચા. મહારાજ સામેની ગાઈ પર બિરાજો. હું આપને માટે જમવાનું લાવું. પાડાભાઈ પહોંચા ખાડા ઉપર. ધામ કરતા બેઠા અને કકડભૂસ કરતો અવાજ યથો. પાડાભાઈ પડયા ખાડામાં.. આજુબાજુ સંતાપેલા પ્રાણીઓ બહાર નીકળ્યા, સૌ આંદમાં આવી નાચવા કૂદવા લાગ્યા. પાડાભાઈ બચાવો. બચાવો. કરતો રાડા રાડ કરે.. પણ બચાવે કોણ ?

સૌથે સસલાભાઈને શાબાશી આપી. પાડાના આસમાંથી સૌછટયાં. વળી પાછાં કુણીમળીને રહેવા લાગ્યાં

શિક્ષક, કુ.શાળા નં.૭, વઠવાણ.

- જી.સી.ઈ.આર.ટી., ના માર્ગદર્શન નીચે "યુનિસેફ" આયોજિત સેમિનાર ડાયેટ ખાતે Develop Basic Skill For Children In Reading Programme વિષય અન્વયે નિવાસી તાલીમ વર્ગ યોજાઈ ગયો. આ વર્ગનું સંચાલન શ્રી સી. ટી. હુંડીયા દ્વારા કરવામાં આવ્યું. (તા : ૨૧ થી ૨૩ ડિસે. ૨૦૦૨)
- જિલ્લાના તમામ પે.સેન્ટર શાળાના આચાર્યશ્રી, તથા કે.નિ.શ્રી(તમામ) સાથે "વિચારગોલ્ડ" નું આયોજન કરવામાં આવ્યું. આ કાર્યક્રમમાં શ્રી એન. જે. મકવાણા સાહેબ (પ્રાચાર્ય-ડાયેટ) તથા શ્રી પી. એફ. પારગી સાહેબ દ્વારા માર્ગદર્શન આપવામાં આવ્યું. શ્રી ભરતસિંહ રાખા (પ્રમુખ, ટિ. પ્રા. શિ. સંઘ) ઉપસ્થિત રહ્યાં. આ વર્ગનું સંચાલન શ્રી જે. એમ. પટેલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું. (તા : ૨૨ ડિસે. ૨૦૦૨)
- જી.સી.ઈ.આર.ટી., ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત "Pilot Project" પાંચ દિવસના નિવાસી તાલીમનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. આ વર્ગમાં ડૉ. જે. એ. પટેલ તથા શ્રી નીલેશભાઈ કાપડીયા (રિસર્ચ એસોસિએટ - જી.સી.ઈ.આર.ટી.)દ્વારા સંચાલન કરવામાં આવ્યું. આ વર્ગમાં સુરેન્ધ્રનગર, પાલનપુર, ભૂજ, સંતરામપુર અને સાબરકાંઠાના બે-બે ડાયેટ વ્યાખ્યાતાશી ઉપસ્થિત રહ્યાં. શ્રી બી. પી. પરમાર સતત તેઓની સાથે તેમની વ્યવસ્થામાં હાજર રહ્યાં. (તા : ૨૪ થી ૨૮ ડિસે. ૨૦૦૨)
- શ્રી એન. જે. મકવાણા (પ્રાચાર્ય-ડાયેટ) જી.સી.ઈ.આર.ટી., અને યુનિસેફ આયોજિત "કેરાલા" રાજ્યના શૈક્ષણિક પ્રવાસ Field Visit OF KERALA ના દર દિવસના શૈક્ષણિક પ્રવાસમાં જઈ આવ્યાં. (તા : ૨૫ ડિસે. થી ૦૫ મી જાન્યુ. ૨૦૦૨-૦૩)
- જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન - સુરેન્ધ્રનગર દ્વારા આયોજિત "જિલ્લા વિજ્ઞાનમેળો" શ્રી એમ. ટી. દોઢી સાર્વજિનિક હાઇસ્ક્વુલ - વડવાડા ખાતે યોજાય ગયો. આ વિજ્ઞાનમેળાનું સંચાલન શ્રી પી. એમ. મહેતા દ્વારા કરવામાં આવ્યું. (તા : ૨૬ થી ૨૮ ડિસે. ૨૦૦૨)
- ડાયેટના તાલીમાર્થીઓનો દર દિવસનો શૈક્ષણિક પ્રવાસ ચાર રાજ્યોમાં સફળતા પૂર્વક પૂરો કરી આવ્યાં. (શામળાઝી, કેશરીયાઝી, ઉદ્દેપુર, અજમેર, પુષ્કર, શ્રીનાયાઝી, ચારભુજા, કંકરોલી, આગ્રા, મધુરા, વૃદ્ધાવન, ગાંધીનગર, અંબાઝી, અંબિકેશ, ટિલ્છી, જ્યાપુર, બહુચરાઝી તથા અંબાઝી) પ્રવાસના કન્વીનર તર્ફથી શ્રી એન. કે. રાવલીયા એ સફળતા પૂર્વક અને આયોજનબદ્ધ ફરજ બજાવી. (તા . સુ. થી ૦૧ ડિસે. જાન્યુ. ૨૦૦૨-૦૩)

સેમુલ

O. I. G. S.	Printed Matter	Book-Post
પ્રતિ, આચાર્યશ્રી,	પે. સેન્ટર / ગ્રાથભિક શાળા,	
તાલુકો : ટિ. સુરેન્ધ્રનગર.		
રવાના:	જિલ્લા શિક્ષણ અને તાલીમ ભવન, શ્રી સ્લાઇચિન્યુયલ ગ્રલુકુન સામે, સુરેન્ધ્રનગર	
	પ્રીન : ૩૬૩ ૦૦૧	